

Yûsuf-ı Hakîkî'nin Mahabbet-nâme'sinden

Sevgine Bizi Lâyık Kıl ve Bizi Affet

Sadeleştirme | Yard. Doç. Dr. Ali ÇAVUŞOĞLU*

Ey büyük yaratıcı! Bizler ne kadar zavallı ve günahkârız; bu kirli yüzlerle sana yaptığımız dualarımızın geri plânlarında da hep kirlilik var. Böyle kiptirli ibadetlerle sana lââyık olamıyoruz. Ancak sonsuz hamt olsun ki senin bizim ibadetlerimize bir ihtiyacın yok. Âsîlerin isyanları da sana bir zarar getirmez. Sen ne kadar bağışlayıcısın ey Allah'ım.

Ben senden bana âşıklık yeteneği vermeni ve bana aşk şarabı içirmeni diliyorum. Çünkü senin aşkına lââyık olmayana dünya zındandır. Beni de âşıkların arasına sok ve bu yolda benim ayağımı kaydırma. Benim için artık aşktan başka bir yol kalmadı ve dünya işleri bende yüz kirinden başka bir şey bırakmadı. Ne olur bu yüz kırıyla kabul et.

O iki cihanın güneşi; senin yaratma işinin sebebi ve bütün evrenin övücü bir sevgilin var ya! Senin emirlerini duyuran, dinini insanlara yayan; kıyamete kadar senin dininle adı yaşayacak olan o sevgilin var ya! İşte o sevgilinin eşliğine yüz sürmemi nasip et de ebediyen aşığınla zilletinden kurtulayım.

Ona uymayan şeyh de olsa aşığılansın ve toprağa gömülsün. Bu kişiler saadetten mahrum oldukları gibi, şefaatten de mahrum olacaklardır. Bu kişiler zamanın kutbu, büyük bir şeyh de olsalar işleri güçleri dalâlet ve insanları aldatmaktır. Onun yolunda gitmek için bir çabası olmayan adam diyene de eşek dense yeridir.

Senin o seçkin elçini övmeye kimsenin gücü yetmez. Onun cemali karşısında insan aklını kaybeder ve Onun aşkına tahammül edemez. Onun cemalini gören âşık olur ve bir daha bu sarhoşluktan kurtulamaz.

Bu yol fena yoludur, aylıklık da uykulu olmak da bu yolda uygun değildir. Ebubekir gibi dosdoğru bir aşka sahip olmadıkça bu sırları tasdik etmek nasıl mümkün olacak! O, Peygamber'in dostu, dinin temeli ve yakîn hazinesidir.

Şeytanlar gölgesinden kaçardı Ömer'in. İslâm onunla nasıl da parlardı, adaletiyle nasıl da süsledi cihanı! Kur'an'ı toplayarak cehalete son veren Osman ise bir kibarlık madeni, bir irfan deniziydi. Ya Ali... Allah'ın

arslanı, yiğitlerin ve velîlerin şahı... Karanlıklar onun kılıcının parıltısıyla aydınlanmıştır.

Yâ Rab! İşte bunların hakkı için bizleri affet ve yollarından ayırma. Çünkü sen tevbeleri kabul eder ve bağışlamayı seversin. Madem bizi sen yoktan var ettin, öyleyse bize merhamet edecek olan da sensin. İsyanimız çok, yüzümüz kirli, zayıf ve hastayız. Bu ten tuzağında nursuz kaldık; bizi karanlıklarda bırakma. Kimsenin kalbini de nursuz koma, ucb ile mağrur etme, gaflette, zillette koma. Biz zayıfız, sen güçlüsün.

Dünyayı inkâr etmiyoruz; hatta mübah olan şeyleri bile yapmıyoruz. Bizi yolunu sapıtanlardan uzak tut. Gönlümüze şeriat nurlarını çıra et. Cemâlin, can mumuna rehber olsun, gönül senin aşkının ateşinin yandığı yer olsun. Eğer aşka lââyık değilse ona liyakat ver. Sevgi şevki kime kuvvet olursa, zevk ilimleri ona kanat olur ve bu kanatla uçanlara herkes hayran olur. Onun uçtuğu yerleri başkaları anlayamaz ve bilemez.

* Erciyes Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Öğretim Üyesi